שנים עשר פתחה שמונה. דלאחר שישבה שמונה נקיים יצאה מן הספק ממה נפקא לפילו תאמר שנים הראשונים סוף זיבה היו הרי כלו לה ו) ממכון האחרון(י"ל) ימים וילאו ימי נדות וחזר ותחילת נדה היא אבל יום שמיני עצמו ספק הוא דיש לומר ז) שנים מן הי"ב היו סוף זיבה והעשרה שבעה מכן לנדות והשלמה לזוב ותחילת זיבה ו' נקיים ישבה ושמיני זה שראתה בו עדיין מן האחד עשר הוא ואינה תחילת נדה שאין בין סוף נדה לתחילת נדה פחות מי"ל יום (ח)(דכלו הי"ב ימים ממכון האחרון) אלא שמא תחילת נדה היא ח) שיום ראשון של שנים עשר תחילת נדה היה ולסוף שבעה כלו להם ימי נדות והתחילו בשמיני ימי זיבה ויום שנים עשר הלנו להם מימי זוב חמשה גמלא שילנו להם ימי זוב לסוף ששה שאם ראשון של שנים עשר תחילת נדה היה ולסוף ששה כלו ימי נדה וזוב והרי ישבה ט) [שבעה] נקיים לזיבה ושמיני זה תחילת נדה הוא וחייב ספק וקלקול גדול שלא תחזור לפתח נדתה עד לאחר י"ז יום דהדרא והוא לה מועה שלמדה יום אחד ומתה לחיתי ואיני יודעת אם בימי נדה ואם בימי זיבה ואם תפסוק לאחר רחיית שמיני זה שבעה ימים ושמונה ואחרה ואחרה לסמור יום כעוד יום נחמיר עליה ונאמר שמא יום שראתה בו סוף זיבה היה ועכשיו תחילת נדה הוא לו אם תראה ג' ותראה לטמא תרבעה ימים י) נחמיר עליה ונאמר שמא אותו יום שמיני שראתה בו תחילת נדה היה ועכשיו בימי זוב היא וזבה היא וכן בספק זה היא לעולם עד שתשב שבעה ל) נקיים: **שלשה עשר פתחה שבעה.** (נ) ג' יב) (ימים) קמלי מספקינן לסוף זיבה פשו להו "ל ו' נקיים הרי י"ח: **שאין פתח בטומאה פחות משבעה.** שאפילו ראתה ארבעה עשר אינה חוזרת לפתחה בפחות מז' נקיים דממה נפקא זבה היא כל זמן שלא ישבה ז' נקיים לא תלא מידי זיבה: **אילו רב אחא וכו'.** רב אחא מעי אמר דלא מעי אמר דלא מעי אמר דל